

تفاوت‌های فیزیکی و روانی زن و مرد

و موضوع برابری

دکتر حسین رجایی – روانپزشک

www.foroghclinic.com

اگر سؤال به این شکل طرح شود که از لحاظ فیزیکی و روانی، دوجنس زن و مرد، آیا بدون تمایز هستند؟ قطعاً پاسخ این است: بی شک، نه! اما اگر سؤال بعدی بدینگونه باشد که این تمایزها، آیا دلیلی بر برتری یا کهنتری یکی از آنهاست؟ باز هم پاسخ این است: بی تردید، نه!

زنان بوضوح، بطور متوسط جثه‌ی کوچکتری از مردان دارند. در آنها، برخی از اندام‌ها از جمله سینه‌ها، رشد بیشتری پیدا می‌کنند و در مقابل، تعدادی از اندامهای جنسی‌شان یا در داخل محفظه‌ی شکم فرو رفته باقی می‌مانند و یا رشد طولی و عرضی کمتری می‌یابند. معه‌ذا کل بافت بدنی‌شان کم حجم‌تر و کم وزن‌تر از مردان است و نسبت به همین حجم و وزن هم برخی از اعضای مرکزی کالبد آنان، کوچکتر از نظایرشان در بدن مردان است. بطوریکه قلب هر انسان را تقریباً هم حجم مشت گره کرده‌ی او برآورد می‌کنند. و بطور حتم، قلب مردی کوتاه‌تر و کم جثه‌تر از یک زن، باید کوچکتر از قلب آن زن باشد.

این قضیه در مورد مغز نیز صادق است و اینکه معروف است که مغز زنان چند گرم یا چندین ده گرم کم وزن‌تر از مغز مردان است، اگر بتواند دلیلی بر برتری مردان باشد، مغز دایناسورها و ماموت‌ها را چه باید کرد؟!

از لحاظ روانی نیز جنس مونث و مذکر تفاوت‌هایی با هم دارند و بنظر می‌رسد که این تفاوتها، میراث میلیون‌ها یا میلیاردها ساله باشند که امروزه علم کردارشناسی (اتولوژی Etology) با مطالعه‌ی رفتار حیوانات و خاستگاههای آن رفتارها، نوری بر این میراث‌ها تابانده است. حتی درخزندگان و پرندگان هم رفتارهای جنسی ماده‌ها را پذیرنده receptive و رفتارهای نر را نفوذ کننده penetrating می‌بینیم و در رفتارهای غیرجنسی دوجنس نیز همین الگوهای رفتاری تکرار می‌شوند. اما اگر باز هم، نفوذگری penetration را دلیل بر برتری جنس مذکر بکنیم، در مورد مثال ساده‌ی دوشاخه و پریز باید معتقد گردیم که دوشاخه بدلیل موقعیت فیزیکی اش در یک ارتباط اتصالی جریان الکتریسیته، مهم‌تر و دارای مزیت اضافه‌تری است!

کسانی که معتقدند که مردان بطور متوسط باهوش‌تر از زنان هستند، در مقابل آمار 60 درصدی زنان دانشجو و فارغ‌التحصیل در جامعه‌ی امروزی ایران چه پاسخی دارند؟ آیا جز اینست که هر عضوی از انسان که استفاده‌ی ناچیزی از آن بشود، کم رشد و یا رشد نکرده باقی می‌ماند؟

بیش از 150 سال پیش مردم ایران در مقابل واکسیناسیون، جانانه مقاومت کردند، سپس در مقابل تحصیل فرزندان اعم از دختر یا پسر. بتدریج فرزندان ذکور به مدرسه‌ها راه یافتند و امروز بندرت خانواری قابل مشاهده است که حتی فرزند مونثش را از ورود به دنیای درس و تحصیل بازدارد. و این است که امروزه، پتانسیل‌ها و قابلیت‌های

هوشی و استعداد تحصیلی و یادگیری دختران، بیش از پیش، شکوفاتر می شود. در عالم اشتغال و حوزه های فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، هنری و... هم به تدریج زنان را با صلاحیت کافی بازمی یابیم.

علیرغم رشد و تکامل فزاینده ی جامعه ی انسانی، بسیاری، هنوز اذعان دارند که جهانی نابسامان، نا امن و آشفته ساخته ایم که ضامن خوشبختی، سعادت و حتی سلامت آدمیان نیست. این درحالی است که تا چند قرن پیش، زن از مشارکت در سازندگی اجتماع انسان حذف شده بود.

آیا لازم نیست که شک کنیم که نکند چاره ی کار در شرکت گسترده ی زنان در اداره ی جامعه ی انسانی باشد؟ بنظر می رسد، امروز بشردر حال روی آوردن به این چاره است و دستاوردهای روشن برابری زن و مرد، از اواسط قرن پیش آرام آرام خود را نشان می دهد. نفی خشونت، احترام به میراث ما در زمین (صیانت از محیط زیست)، عدالت، برابری و آزادی شاید مفاهیمی زنانه باشند.

پایان

88/9/28

Drh.rajaei@yahoo.com